Vožralá kobyla - Kiďák, Vojta Tomáško

```
        G              D          C            G
1. Můj kůň je vlastně kobyla, co na hřbetě mě nosila,
                                    D
   když jsem byl ještě malý dítě hravý,
        G            D           C               G
   teď ke stáří je praštěná, a když chci skočit do sedla,
                  D           G
   kope, kouše, prostě nemá mravy.
                 D                   G
R1: Když řeknu "čehý", jde klidně "hot",
                 A7                  D
    když jí dám vostruhy, zastaví krok,
      G           D            C            G
    všechno dělá navopak, teď dostala chuť na koňak
                 D            G
    a na pravej námořnickej grog.
2. Cik-cak chodí vod mládí, sem-tam kousne do trávy,
   jen vočíčkama přivožrale mžourá,
   rum už z dálky zavětří, a já tuším neštěstí,
   že se dneska večer zase zboura.
R1:
3. Má kobyla je praštěná, kus světa se mnou sjezdila
   a v každým městě po hospodě pátrá,
   jak jí mám být příkladem, když mě vidí den co den,
   že mi měkne mozek, tvrdnou játra.
             D                  G
R2: Řeknu "čehý", jde klidně "hot",
             A7                  D
    dám jí vostruhy, zastaví krok,
      G           D            C            G
    všechno dělá navopak, teď dostala chuť na koňak
                 D            G
    a na pravej námořnickej grog.
3. Až nás Pánbůh zavolá, tak moje stará kobyla
   mě u nebeský brány jistě shodí,
   svůj vratkej krok zamíří tam k nebeskýmu šenkýři
   a vodtamtud nás nikdo nevyhodí.
         G            D            G
R1: + [: a na pravej námořnickej grog ... :]
```